

Земя що си ме кърмила,
Моятъ поклонъ приеми!

Ако и да съмъ далече
Азъ отъ тебе, рай земя,
Ала никакъ туй не прѣче,
Ти да ми си се въ ума.

Любя твоитѣ балкани
Твойте рѣки и гори,
Твойте весели поляни
Дѣ Богъ всичко наспори;
Твоитѣ мъки и страдания,
Твойта славна старина,
Твоитѣ въспоминания,
Твойта свѣтла бждинна.

Дѣто ази и да трая
За тебъ мисля и горѣ;
Въ тебъ родихъ се и желая
Въ тебъ свободенъ да умрѣ.

И. Вазовъ.

Майчино насърчение.

Чадо мое, хайде върви
Не се плаши ти отъ бой,
Покажи се тамо първи,
Кат' Давида напрѣдъ стой.
Припомни си Голната
Какъвъ едъръ е билъ той,
Но отъ слабия Давида
С' единъ ударъ падна той...